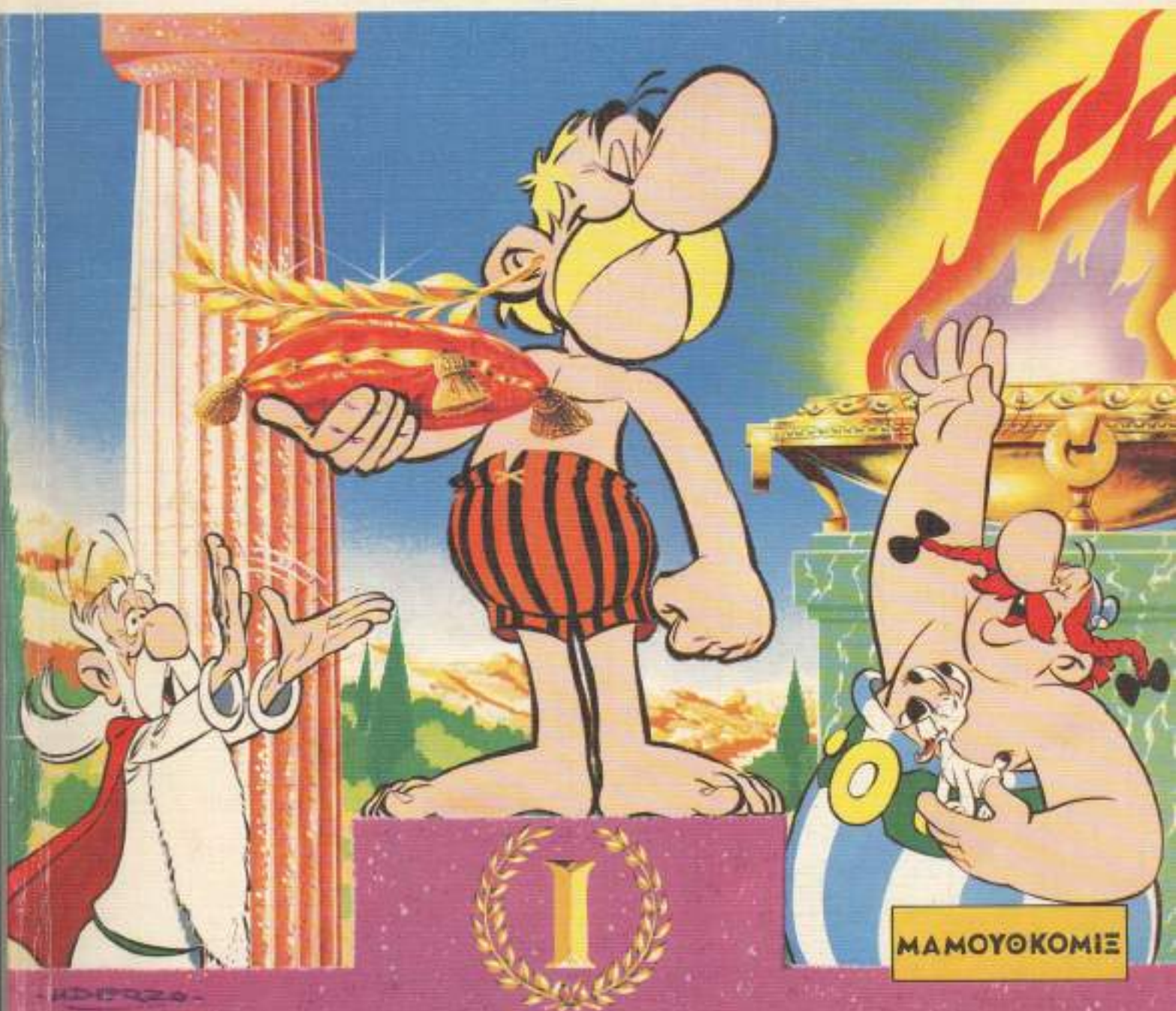

Ο DARGAUD ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ **Asterix** ΤΟΥ ΓΑΛΑΤΟΥ

ΥΔΕΡΖΙΟΣ
εγράφει
ΓΟΣΚΙΝΙΟΣ
συνεγράφει

ΑΣΤΕΡΙΚΙΟΣ ΕΝ ΟΛΥΜΠΙΑ

ΜΑΜΟΥΘΚΟΜΙΞ

ΑΣΤΕΡΙΞ ΤΟΥ ΓΑΛΑΤΟΥ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ

ΑΣΤΕΡΙΚΙΟΣ ΕΝ ΟΛΥΜΠΙΑ

ΥΔΕΡΖΙΟΣ έγραψεν
ΓΟΣΚΙΝΙΟΣ συνέγραψεν
ΦΑΝΗΣ μετέγραψεν

Αθήνησιν αχζβ'
ΜΑΜΟΥΘCOMIX

ΦΑΝΗΣ Ι. ΚΑΚΡΙΔΗΣ : ΓΙΑ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ / THE TRANSLATION

Απροσδόκητο γεγονός η μετάφραση του Asterix στα αρχαία ελληνικά, αλλά θελκτικό! 'Οχι, όχι - μην περιοριστείτε, όταν διαβάζετε, στο να φρεσκάρετε και να επαληθεύετε τις γνώσεις που αποκομίσατε μελετώντας κάποτε Ξενοφώντα και Πλάτωνα. Τα Αρχαία είναι φυσικά σωστά - και αν βρείτε κάποιο λάθος να μας γράψετε. Οι ήρωές μας μιλούν την απτική διάλεκτο της κλασικής εποχής, πλουτισμένη με κάποιες ομηρικές αναμνήσεις και ελάχιστες λέξεις "νέότερες" - γιατί όχι, όταν πρόκειται για τους Ολυμπιακούς του 52 π.χ. ; Ωστόσο, το σημαντικό, και ιδιαίτερα διασκεδαστικό, είναι ότι η σβάσμα γλώσσα του Αισχύλου και του Αριστοτέλη χρησιμοποιείται εδώ σε καθημερινές κουβέντες, λογοπαίγνια, καυχήσιες, μακροκαυγάδες και περσόμματα. Παρνίδι ανάρμοστο με την αρχαία κληρονομιά ; Οχι βέβαια! Το ίδιο συμβαίνει και στις κωμωδίες του Αριστοφάνη που περισσότερο από κάθε άλλο συγγραφέα πλησιάζει τη ζωντανή γλώσσα της αρχαίας αγοράς. 'Η μήπως νομίζετε ότι οι Αρχαίοι άλλο δεν έκαναν παρά να διερευνούν αλημερίς τα θεμέλια της πολιτικής και της φιλοσοφίας;

It sure is an unexpected venture to translate Asterix into ancient Greek: but a very attractive one too! Oh no - don't by any means while you're reading set out to refresh or check up the notions you may have acquired long ago when studying Xenophon or Plato. The ancient language, in this book, is perfectly accurate - no way you'll be able to spot the slightest mistake! Our heroes speak the Attic dialect of the classical age, enriched with a few Homeric remembrances as well as very scarce more "modern" words - after all, doesn't the story take place during the Olympic Games of 52 B.C. ? Yet most important - and equally most appealing - is the fact that Aeschylus and Aristotle's venerable tongue is applied here to an everyday usage, along with chats, boastings, bickerings and teasing. Improper casualness towards antiquity's legacy? Certainly not! For the same kind of speech occurs in Aristophanes' comedies, who stands closer than any other author to the spoken language heard in the ancient market place. Or would you happen to believe that the Ancients did nothing else from morning to night than investigate the foundations of politics and philosophy?

Entreprise inattendue que de traduire Asterix en grec ancien, soit, mais à combien attrayant! Non, non - ne vous arrêtez pas, pendant votre lecture, à rafraîchir et à vérifier les connaissances que vous auriez acquises jadis à l'étude de Xenophon ou de Platon. La langue ancienne y est parfaitement correcte - vous pouvez toujours courir avant d'y trouver la moindre faute! Nos héros/s'expriment dans le dialecte attique de l'époque classique, enrichi de quelques réminiscences homériques ainsi que de quelques rares mots plus "modernes" - et pourquoi pas, d'ailleurs, puisqu'il est question des Jeux Olympiques de 52 av. J.C. ? Mais l'important - et le plus particulièrement réjouissant - est que la vénérable langue d'Eschyle et d'Aristote s'emploie ici dans un usage quotidien, mêlant potins, calembours, fanfaronnades, prises de bec et taquineries. Désinvolture inconvenante vis-à-vis de l'héritage ancien? Sûrement pas! Car c'est le même type de discours que l'on trouve dans les comédies d'Aristophane, lequel se rapproche plus qu'aucun autre écrivain de la langue vivante pratiquée dans l'agora antique. Ou vous figurez-vous peut-être que les Anciens ne faisaient qu'explorer du matin au soir les fondements de la politique et de la philosophie?

Impresa imprevedibile la traduzione di Asterix in greco antico ma, allo stesso momento, assai allettante. No, non sottraetevi, leggendo, dal rinfrescare e verificare le nozioni apprese in passato, studiando Senofonte e Platone. L'antico greco è ovviamente corretto, tuttavia, se dovete trovare qualche errore, non mancate di indicarcelo. I nostri eroi parlano il dialetto attico dell'epoca classica, arricchito con delle reminiscenze omeriche e con un ridotto numero di vocaboli "più recenti" - e perché no, trattandosi delle olimpiadi del 52 a. C. Comunque, la cosa più importante ed in particolar modo dilettevole, consiste nell'utilizzare la venerabile lingua di Eschilo e di Aristotele nel linguaggio quotidiano, nei giochi di parole, nelle millanterie, nelle piccole contese e negli scherzi. Un gioco invivente nei confronti dell'illustre passato? Non di certo! Lo stesso avviene nelle commedie di Aristofane che più di qualsiasi altro scrittore si avvicina al linguaggio vivo dell'antica agora; o, forse, credete, che gli antichi non facessero altro che occuparsi quotidianamente del come allargare le fondamenta della politica e della filosofia?

An und für sich ist die Übersetzung von Asterix ins Altgriechische ein seltsames Unternehmen, seltsam aber auch lohnend. Bitte, begnügen Sie sich nicht damit, bei der Lektüre jene Kenntnisse aufzufrischen bzw. zu überprüfen, die Sie bisher beim Studium von Xenophon und Plato gewonnen haben. Das "Griechische" ist natürlich richtig - und sollten Sie doch einen Fehler finden, so schreiben Sie uns. Unsere Helden sprechen reines Attisch, bereichert durch einige homerische Reminiszenzen und ein paar nachklassische Vokabeln - warum nicht, wenn es sich um die olympischen Spiele von 52 v. Chr. handelt? Das Wichtige und besonders Erhaltenswerte liegt jedoch darin, dass die ehrwürdige Sprache des Aischylos und Aristoteles hier zum Ausdruck von alltäglichem Gerede, Wortspielen, Prahlereien, Zankereien und Neckereien dient. Ist das vielleicht eine unpassende Spielerei mit dem Erbe der Antike? Nicht doch! Dasselbe gilt für die Komödien des Aristophanes, der mehr als jeder andere Autor dem lebendigen Sprachgebrauch der antiken Agora nahe gestanden hat oder meinen Sie etwa, die Griechen hätten von morgens bis abends nicht anderes im Kopf gehabt, als die Fundamente der Politik und Philosophie zu ergünden?

La traducción de Asterix al antiguo Griego es un intento imprevisto, pero fascinante. Cuando leen, no se limiten en la renovación y en la verificación de sus conocimientos una vez adquiridos al estudiar a Xenofonte y Platón. El antiguo Griego que usamos es correcto, y si encuentran algún error que nos lo digan. Nuestros héroes hablan el dialecto de Attica de la época clásica, enriquecida con algunos recuerdos Homéricos y muy pocas palabras "más jóvenes" y porque no, si se trata de los Juegos Olímpicos de 52 A.C. Mientras tanto, el más significativo y especialmente divertido es que la lengua augusta de Esquilo y Aristóteles se utiliza aquí en expresiones cotidianas, en juegos de palabras, jactancias, pequeñas peleas y picardías. Juego incompatible con la antigua herencia? Por supuesto no. Lo mismo ocurre en las comedias de Aristófanes, que más que otro escritor se aproxima a la lengua viva del antiguo mercado. O si acaso creen, que los Antiguos no tenían otra cosa que hacer, sino todo el día trataban de explorar los cimientos de la política y la filosofía.

Asterix

Original Title: ASTERIX AUX JEUX OLYMPIQUES

© Dargaud Editeur 1988

Ancient Greek Language © Mamouth Comix Ltd. 1992

ISBN: 960-220-266-1

Printed and bound in Greece for Mamouth Comix Ltd.,
Solomon 130, 10681 Athens, Greece, Fax: 01-3825054

Ὀλυμπιάδι πρώτη καὶ ὀγδοηκοστῇ καὶ ἑκατοστῇ* ἡ πᾶσα Γαλατία
 ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων κατέχεται - Ἀπαξάπασα - Οὐ μὲν, ἀλλὰ τις
 κώμη ὑπ' ἀδαμάστων Γαλατῶν οἰκουμένη τοῖς πορθηταῖς ἔτι
 ἀνθίσταται. Οὐ ῥάδιος ὁ βίος τοῖς λεγιωναρίοις τοῖς τὰ ὄχυρά
 στρατόπεδα ἐν Βαβάρ, Ἀκουαρίω, Λαβδάνω, Πετιβόνω φυλάττουσιν.

[* Τουτέστιν ἔτει 52 πρὸ Χριστοῦ]

ΤΙΝΕΣ ΤΩΝ ΓΑΛΑΤΩΝ:

Άστερίκιος, ὁ τῆς διηγῆσεως ἥρωας, πολεμιστὴς εὐφυὲς τε καὶ πολυμήχανος, ὅς ἀεὶ τὰ ἐπικίνδυνα ἐγχειρήματα ἐμπιστευθεὶς ἀρίστα πράττει. Ποτὶς γὰρ χράμενος μαγικῶ, ὑπὸ Πανοραμικίου τοῦ δρυΐδου παρασκευαζομένου, μεγίστην ἐν ἀνθρώποις δύναμιν ἐπιδείκνυσι.

Ὀβελίκιος, ὁ τοῦ Ἀστερίκιου ἐγγύτατος φίλος, μεγαλίθων κατασκευαστὴς καπροφόνος καὶ καπροφάγος, ὅς πρόφρων πᾶν ἔργον ἐγκαταλείπει, ἵνα τῷ Ἀστερίκιῳ ἐπὶ παντοίους ἐχθροὺς ἄνδρας τε καὶ κάπρους, συστρατεύηται.

Πανοραμίκιος, ὁ τῆς κόμης σεβαστὸς δρυΐδης, ὅς βοτάνας ἀποδρεπανίζων μαγικὰ παρασκευάζει πόματα μεγίστον αὐτοῦ ἐπίτευγμα, τὸ τοὺς πίνοντας ἀνίκητους καθιστάν ψίλτρον ! Πλὴν πολλὰ οἶδε δρυΐδης...

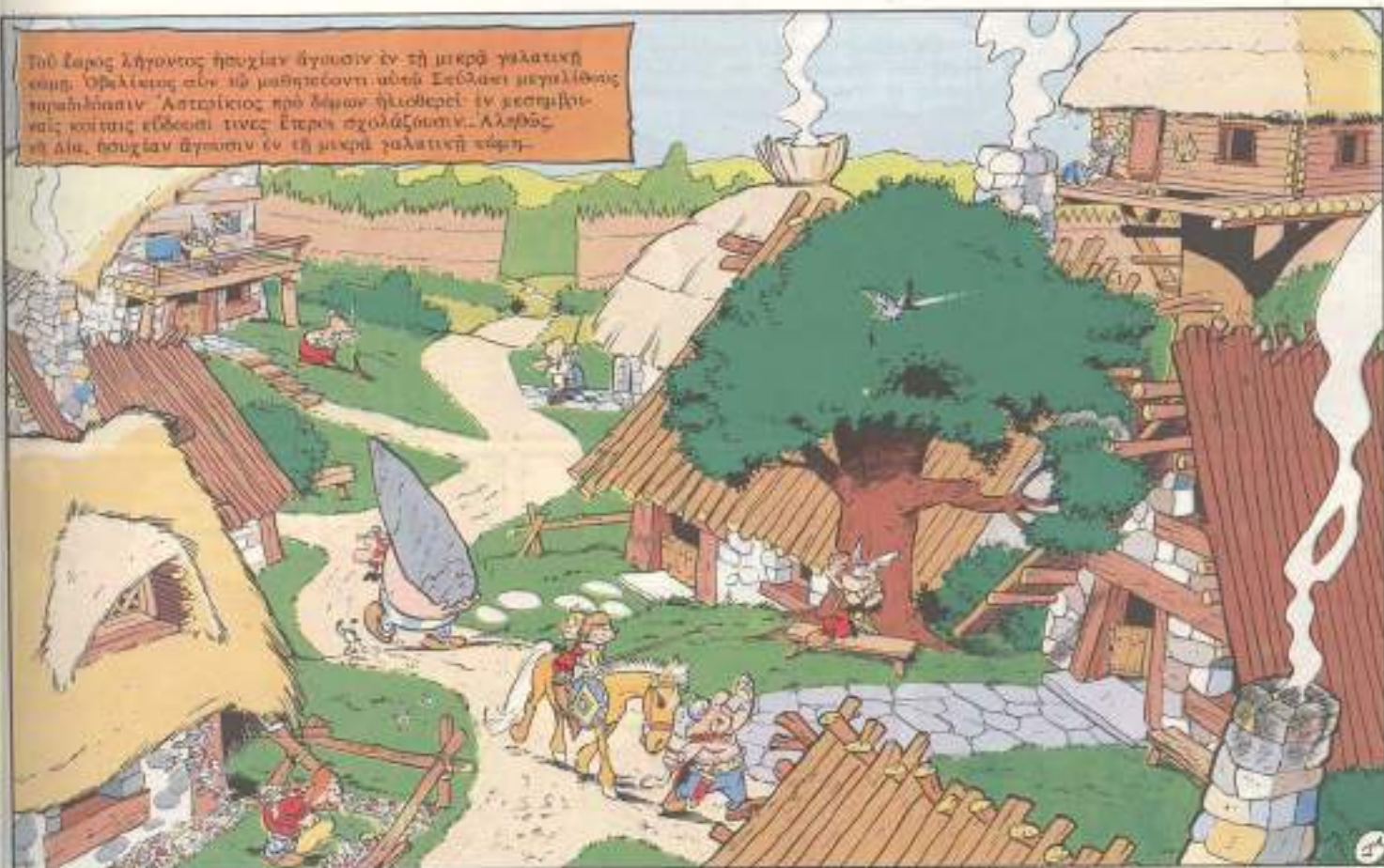

Κακερονίκιος, ὁ ραψωδὸς Περὶ τῆς αὐτοῦ καλλιφωνίας αἱ γυνῆμαι δίστανται: τῶν ἄλλων βδελυττομένων, αὐτὸς ἑαυτὸν θαυμάζει σιωπῶν χαριέστατος καὶ πᾶσι φίλος ἔστι.

Μοναρχίκιος, ὁ φύλαρχος μεγαλοπρεπὲς γενναῖος ὀργίλος, παλαιὸς πολεμιστὴς, τοῖς μὲν φίλοις σέβας, τοῖς δὲ πολεμίοις πανικὸν ἐμποιεῖ. "὘ν μόνον φοβεῖται Μοναρχίκιος μὴ ὁ οὐρανὸς αὐτῷ ἐπιπέσῃ πλὴν, ὥς εἶπεν λέγειν: "οὐ φροντὶς Ἰπποκλείδῃ !"

Τὸ ἔσχατος λήγοντος ἡρώων ἀγνοοῖν ἐν τῇ μικρῇ γαλατικῇ κούρῃ. Ὁ βασιλεὺς αὐτῶν πρὸς μαθητὰς αὐτοῦ Σεβαστὸν μεγάλῳ παρακλήσαντι. Ἀσπασίος πρὸ δόμων ἡγεθῆται ἐν κρημνισταῖς κοίταις εὐδοῖσι τινες ἑπεὶ σκολάζουσιν. Ἀλλ' ὅς ἐστι δία, ἡρώων ἀγνοοῖν ἐν τῇ μικρῇ γαλατικῇ κούρῃ.

Τοῦτον αὖτε, τὸν Παρμίων στρατὸν ἐκὼν ἐν Ἀκουαρίῳ πολλὰ καὶ ἀσυνήθους γίνεται ταραχῇ.

ΝΗ ΤΟΝ ΔΙΑ!

ΝΗ ΤΟΝ ΕΡΜΗΝ!

ΧΑΙΡΕ ΚΑΙΣΑΡ!

ΚΑΙΣΑΡ ΧΑΙΡΕ!

ΚΑΙΣΑΡ ΜΕΘ' ΗΜΩΝ!

Πρὸς τί ὁ ταραχῇ;

Ἄγγελος ἀπὸ Ρώμης ἔσται ἀγγελίαν φέρεται Κλαύδιος Ταυράριος ὡς ἀγωνιστὴς Ὀλυμπίας προδερῆται.

Ταυράριος τίς ἐστί;

Ἄλλω, ὁ γάρ ἐστι νεοστράτευτος εἰς Ταυράριος, ὁ πανάριστος ἀθλητὴς, τὸν ἡμεῖς ἐκὼν ἐστὶ συστρατιωτῶν καὶ συσκήνων, ἐφ' ὃ καὶ ἡμεῖς τὸν θριάμβον μετέχοντες.

Ἦ Ταυράριος, ὅς ἐστι ταραχῇ σε ὁ γάρ ἐστις προκριτὰς ἀπέσπειρα. Ἐκείνης γὰρ μετὰ τὸν ἀριστῶν.

Πῶς γὰρ εἶ. Τόλμῃ δάκνῃ, ὁ γάρ ἐστις κεντυρίων. Εἰμὶ γὰρ ἀριστῶν πάντων!

Τὸν σαλπίζων ἐπὶ τὴν
ἀκουαρίαν λεγιοναρίου
πισοῦτον σημαίνουσιν...

Ὁ λεγιονάριος Κλαύδιος
Ταυράριος ἐν χορδαῖς καὶ
ὀργάνοις ἥδῃ διαττάται

Ἰδοὺ τὸ δειπνόν
εἶθε σοῦ ἄξιον εἶν'

Μερῶς ἔχει. Τόλλιε
δάκνιε βελτιοῦται ὁσμῆραι
τὰ τῆς λεγεῶνος οὐτία. Τὰ
μίλινα ταῦτα τί ἐσσι;

Ἰὼ ὀξυρόγχου. Ἐν
τῇ Περσίας
ἔρχονται, ἰδὲ μου
δακάνη

Ἐάν Ὀλύμπια νικῶν τῷ
κοτίνου στεφάνῳ
στεφανωθῇ, σχολὴν ἐπὶ
καίγνιος ἔξομεν καὶ ἐπὶ
μέγα προσχρησόμεθα
πάντες

Ἢ τῶν ἀγώνων δόξα
ποσούτων παρὰ τῶν ἔθνων
ισχύει, ὥστε καὶ ἑπαρχὸς
γενόμεν ἂν, σοῦ, Κλαύδιε,
τὰ Ὀλύμπια νενικηκότος

Θάρρει,
δάκνιε οὗτοι
προλόσω

Οὐ μὲν χαλεπὸν τὸ
ἔργον, ἀριστὸς γὰρ εἰ-
μι. Νῦν δ' εἶμι ἐξ
ὅλων γενησόμενος

Ὡς γενναῖον τὸ
φρόνημα ἔχει! Πῶς δ' ἂν
ἡττηθῇ τοιοῦτος ἄν;

Ὁ τάχιστος τῶν
ἡρώων! Τάχιστος γὰρ
καὶ ἐν ἀνθρώποις
ἔσων.

Κατὰ τὸν αἰῶνα
χρόνον, ἀπατίρῃ...

Κράτιστος δοκῶ μοι εἶναι
ἐν θάρρει ἐκφορᾶσθαι
Πανεραμίκιος γὰρ μοι ἐκ
τοῦ φίλτρου πικρὸν δίδωκεν,
ὅσοι με θεατάβλητον
καθίστησι

Οὐδ' ἔγωγε! Ἐμοὶ
δὲ μόνον αὖ
δίδωσι, πρόφρασι
ἔχων ἴος

Ὅτι
ὅτι ὅτι

...τοίς
...φαι-
...χει. Οί
...αγικών
...σαν.

Ταυτά μοι
Εσπετε Μοῦσαι...

..δύμια
δάματ'
ἐχουσαι

Υγαινέινς.
Κεντυρίων.

Οἱ Γαλάται ἄγαν
ἐψηλοφρονούσιν.

Βοηθούντος τοῦ μαγικοῦ
φίλτρου ἀκαταβλήτους ἡμᾶς
αὐτοῖς παρέχοντες καὶ τὸν
κότινον ἀναιρησόμεθα. Εἰς
οἰωνὸς ἀριστος βεβαία νίκη

Ἐπιλεκτέον οὖν
τοῖς ἀθληταῖς, τοῖς
ὕπὲρ πατρίδος
ἀγωνισομένοις.

Πίστε ἐξ αὐτοῦ
πάντες πρὸ τῶν
προκριματικῶν
ἀγώνων.

Δεῖρο πρὸς
τὴν ἀφειρητὴν
προσέλθετε!

"Πίστε πάντες"
ἔφα!

Ὁ μὴν σὺ,
Ὁρβλίειε, δι
παῖς τῶν τῆ χώρα
ἐνέπεισε!

Ἀλλ' οὐ ρῆδια ἡ πρόκρισις πάντες γὰρ οἱ συναγωνιζό-
μενοι φίλτρου πεπληρωμένοι, ἀλλήλοις ἰσοδυναμοῦσιν.

Ὁσόμεθα! Σίγα καὶ
τρέχε!

Τοῖς πρεσβυ-
τέρους εἴξατε,
νεοττοί!

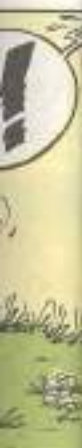
Δότε τόπον
τοῖς νέοις!

ΟΙΜΩΖΕΙΝ
ΔΟΚΕΙ
ΣΟΙ ;

ΚΡΟΝΟΛΗΡΕ!

Σήμερα η επί την
Ολυμπίαν και την
ολυμπιακήν δόξαν
έξοδος έσται.

ΙΤΕ ΠΑΙΔΕΣ
ΓΑΛΑΤΩΝ!

ΓΛΟΥΓΟΥ
ΓΑΥ!

Τὴν ἀνάγκην φιλοτιμίαν
τῶν καλῶν ποιούμεναι
τὰς οἰκίας καθαροῦμεν,
εὐθετήσομεν ἑκάστα καὶ ἰσὺν
ἐποιχομένοι ἀναμενοῦμεν.

YOY...
Y!

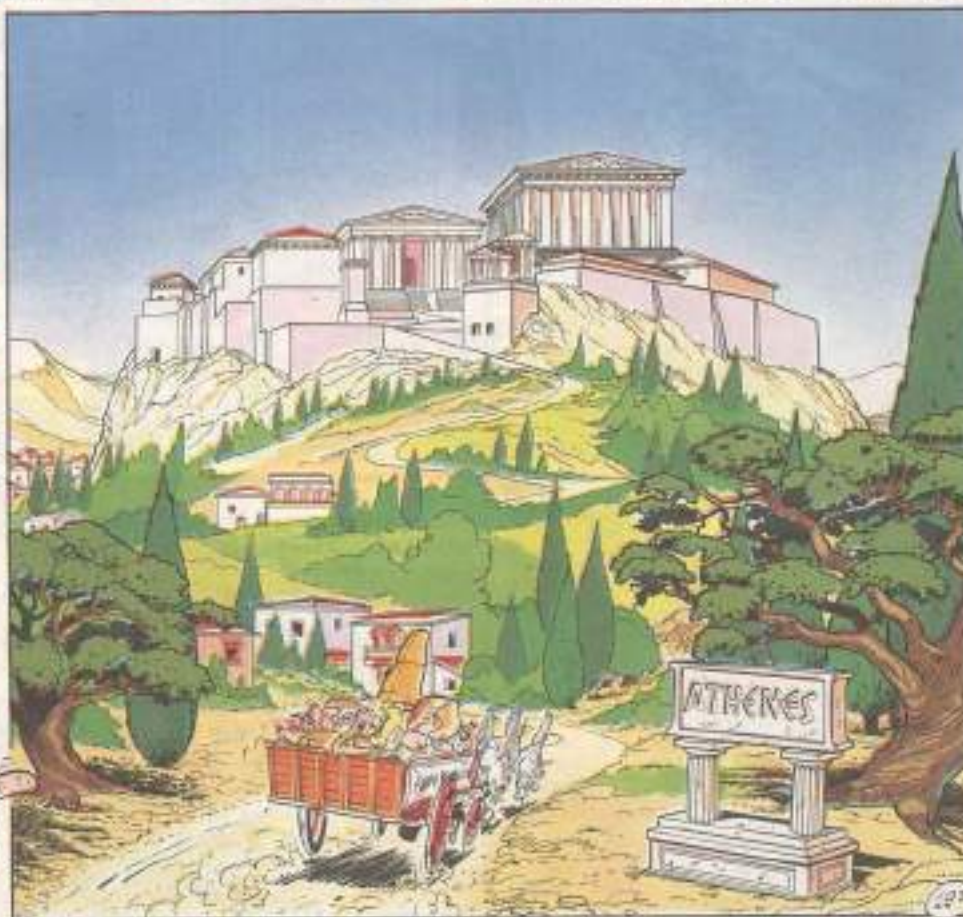
Εἰκὸς γε, ἐπὶ θρανίων καθήμενοις!

Εν τινι μετρία δωμάτιο σμι-
κρού πανδοχείου τῶν Ἀθηνῶν.

Παύσαι, νῆ δία,
οἰκονομῶν!

"Εὖς οὐ τοῖς ἀθληταῖς
εἰς Ὀλυμπίαν συναντήσωμεν.
ἔδοξέ μοι βραχὺ ἐνθάδε διατρί-
βειν. ἕνα ἡμερώτερος γένη.

Σύμφημι, καὶ
πειράσομαι ἥμερον
ἐμαυτὸν παρέχειν

Εἴγε σὺ ποιῶν,
καὶ τῶν Γαλατῶν
ἐκείνων ἐπιλάβου!

ΕΛΕΛΕΛΕΥ!
ΙΔΟΥ, ΠΑΙΔΕΣ,
ΠΑΡΕΣΜΕΝ !

"Εἶ, τίς ὁ
ὀρμηγερός;

"Ὀνομαι!

!

Τί δ' ἐστὶ δεινόν;

Ἀμέλει, καὶ
πᾶς γυνίαις
παρακέρησον!

Αἰπαρὺς διαβίωσεν
πλὴν τὸ πανδοχεῖον
πλήρες ἐστὶ καὶ ἀθροῦς
συγκατοικῆσεν.

Καὶ οἱ
κάποι, τί.

"Ἐξέσιν αὐτοῖς
σιμπαλαμβάνειν
ἀποδεκτὰ παρ' ἡμῖν τὰ
ζωάρια!

Οὕτω δὲ αἱ Γαλάται τὰς ἡθόνας τῶν ἁμῶν ἀδελφίσκοις πεπαρμένων
κρεῶν, τῶν ἐφθόν ἡρώδης γερόντων ἡμετεροφύλων, τῶν ἐλευθέρων,
τῶν οἰκῶν καὶ τοῦ βετινίτου οἶνον μισοῦνται.

Ὀλυμπία! Ὀλυμπία ἡ ἱερὰ
ἡ ὑπέρτοχος. ἔνθα ὁ ναὸς
καὶ τὸ ὑπὸ τοῦ Φειδίου
ποιηθέν ἄγαλμα τοῦ Διὸς,
τὸ τῆς ἀπὸ τοῦ κόσμου
βαρυτάτης συγκρατητικῆς
μενῆς!

Ἐν τῇ Ἀκτὶ, τῷ ἱερῷ τεμένει,
ἔστηκεν ὁ ἑλληνοδικαῖον, ἔδρα
τῶν ἑλληνοδικῶν, ἦτοι τῶν δέκα
ὑπὸ τῶν ἑλλάνων ἀρχόντων
αἰρουμένων κριτῶν.

...τὸ προτακτεῖον, τῶν
τοῦ ἱεροῦ ἀντιπάλων
ἐνδιαίτημα.

...τὸ βουλευτήριον,
ἔδρα τοῦ Ὀλυμπικοῦ
Συμβουλίου.

Ἄλλος, τὸ στάδιον, οὐκ ἐπὶ τὸ μήκος ἑκατὸν καὶ
ἐνενήκοντα καὶ δύο μέτρων, ἦσαν τὸ τοῦ
ἱεροκλείου τοῦδε ἐξασκηθεῖσιν ἔστιν.

Ἀλλὸν δὲ
μακρότερος ὁ ἦτορ!

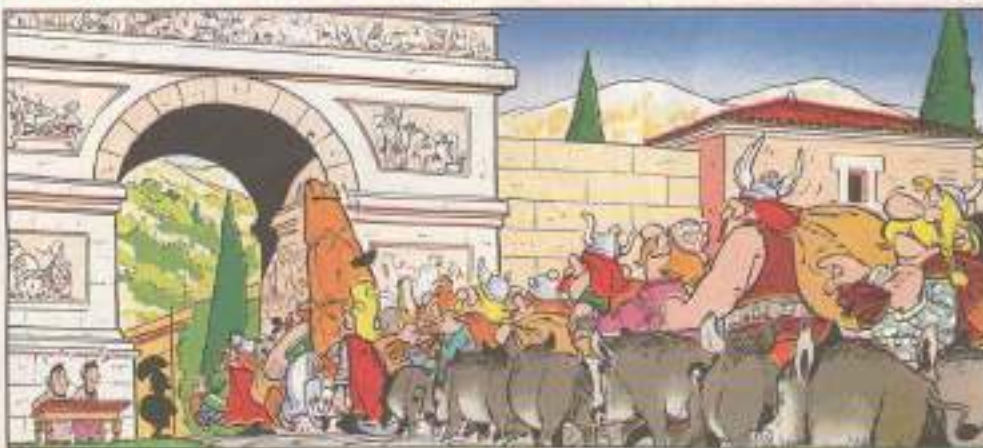
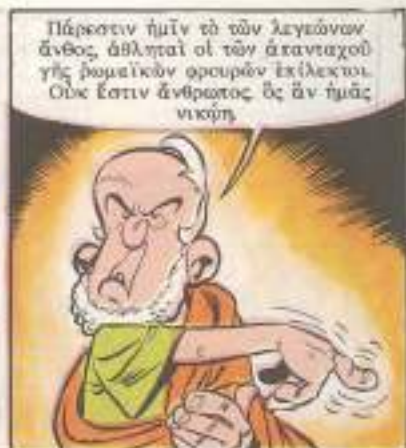
Διὰ τῆς Κρουτῆς λεγόμενης
εἰσόδου εἰς τὰ γυμνάσια
εἰσδόντες τοὺς ἀθλητὰς
θεώμεθα αὐτοὺς Ἰακύνθους
πρὸς ἀναζωογονήσεως.

Μὴ ματαιοποιεῖτε
παῖδες· ἀπολώμεθα.

Σάτωρόν τις
μοι δότω.

Τὴν ἑλληνικὴν ἀθλητικὴν ἐπιμελείαν
τὴν ἐκτετατὴν προγραμμαζομένην...

...οὐ μὲν Γαλάται
κατὰ τὸν αἶμα ἐδωκὶαν
ἀνταγωνιστῶν...

...οἱ δὲ Ῥωμαῖοι,
ἀκηλυσμένοι, πάσης
προστοιμασίας ἀπέχουσιν...

Ἄσπερ τοὺς
ἐλλανοδικὰς εἰς
ἀσπίδα καθίστηται...

Παραδόξως πῶς
προγυμνάζονται,
νῆ τὸν Ποσειδῶν!

Νῆ τὸν
Ἥρακλειον,
ραδίως οἱ Ἕλληνες
τὸν βαρβάρων
ἐκπαιδεύουσιν...
ἐκπαιδεύονται!

Ἴδου,
συμποσί-
ζουσιν!

...ἐν ᾧ οἱ ἀγαθοὶ
ἀθληταὶ σόκοις
καὶ ἐλαίαις
τρέφονται...

ὀρεοκοτόντες καὶ
ἀποφαγεύοντες

Πλήν, ὁμιλῶν
καὶ...

...φασίχουσιν ἤδη χορηγία!

Ἀναίνομαι φαγεῖν τοῦτ'!

...ΑΛΛ' ΕΚΕΙ
ΟΥ ΒΑΡΒΑΡΟΙΣ ΓΕΓΝΙΑ-
ΖΟΜΕΝ, ΟΠΤΙΝΕΣ ΑΠΟ
ΠΡΩΙΑΣ ΜΕΧΡΙ ΝΥΚΤΟΣ
ΛΙΧΝΕΥΜΑΤΩΝ
ΕΜΠΙΜΠΛΑΝΤΑΙ!!!

**ΑΝΔΡΕΣ ΕΓΕΡΘΗΤΕ ! ΠΑΣ ΑΝΗΡ
ΠΡΟΘΥΜΟΥ! ΕΡΓΑΖΕΣΘΕ,
ΝΗΠΙΟΙ! ΤΑΥΡΑΡΙΕ, ΔΕΥΡΟ ΣΥ
ΔΕΥΡ' ΩΣ ΕΜΕ !
ΤΑΧΥ ΤΑΧΥ !**

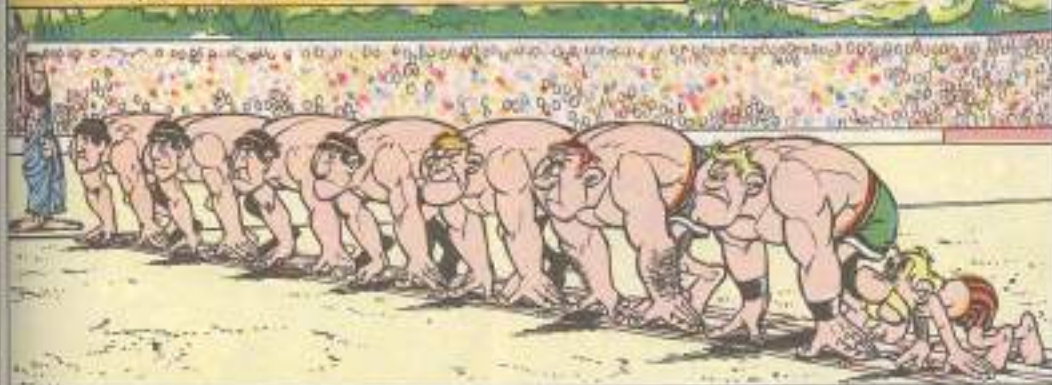

Το πρώτον Έλληνες και Ρωμαίοι δοκιμείς προς τον σταδίου δρόμον κατατάσσονται.

Ο αφάτης το δνομα τοῦ φιλοκρότου θεοῦ ἐκφωνεῖ:

ΓΑ - ΛΑ - ΤΙ - Α!
ΓΑ - ΛΑ - ΤΙ - Α!

Α-ΣΤΕ-ΡΙΚΙ-ΟΣ!
Α-ΣΤΕ-ΡΙΚΙ-ΟΣ!

ΓΑΛ...ΑΤΙΑ!...

ΣΠΑΡΤΗ!

Ἀμέλει,
Ἀσπερίκιε!

Πανίσχυροι οἱ
Σπαρτιάται· οὐχ ἦσαν
καὶ οἱ Ῥωμαῖοι καλῶς
γεγυμνασμένοι εἰσιν.

Εἰ μόνον μὴ ἐν χύτρᾳ
ἀλλ' ἐν ληκύθῳ
τὸ φίλτρον
παρεσκευάσας, τοῦ
ἀγώνος μετέχειν
ἐδυνάμην ἐγώ!

Εἰ μόνον ἡ ἐμὴ θεία
τροχὸς ἔσχεν, ἀμὰ
ἂν ἦν*.

*Τὸ μέχρι τοῦ νῦν
παροισιακῶς λεγόμενον.

Πρός εστέραν οι ρωμαίοι
ἀλλήλῃ κρίσιν περὶ τῶν
πεπραγμένων ποιούνται.

Τὸν Καίσαρα
ἀγάλλεσθαι ἐπὶ τῇ
ἀγγελίᾳ τῶν ἀθλίων
ἀποτελεσμάτων
δοκεῖται.

Εν τῇ βουλευτηρίᾳ τὸ Ὀλυμπικὸν Συμβούλιον,
οἱ ἱερεῖς οἱ Ἑλλανοδίται καὶ οἱ λοιποὶ
ἀρχόντες, τοῦ θεοῦ ῥήτορες Πολυλάου προ-
εταρχόντος, περὶ τοῦ πρακτικοῦ βουλευόμεναι.

Πολυτίμητοι ἄνδρες, οἱ Ἕλληνες
ἀθληταὶ τὰ ἄλλα κομισθέντες
πάντα, εἰκότως

ΜΑΛΙΣΤΑ!

**ΝΗ ΤΗΝ
ΑΘΗΝΑ!**

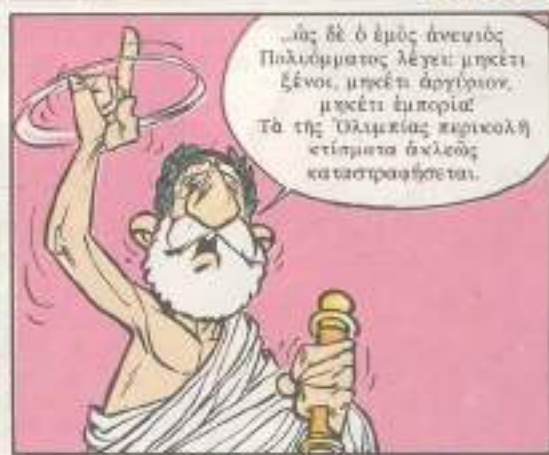
**ΝΗ ΤΟΝ
ΑΠΟΛΛΩ!**

**ΖΗΤΩ
Η ΕΛΛΑΣ!**

Ἄλλ' ὅμως, εἰ μηδεμίαν
νίκην τοῖς βαρβάροις
παραγορήσομεν, οἱ ξένοι
τῶν ὀλυμπικῶν ἀγώνων
ἀμειλήσοσιν...

...ὡς δὲ ὁ ἐμὸς ἀνεψιὸς
Πολυόρματος λέγει: μηκέτι
ξένοι, μηκέτι ἀρχήριον,
μηκέτι εὐπορία!
Τὰ τῆς Ὀλυμπίας περιβολῆ
εὐτίματα ἄνευδ' ἑα-
σάσθαι τρωθήσεται.

ἄλλ' ἀδύνατον
τοῖς ἀθληταῖς
ὀφείνεται
παραιτεῖσθαι
τὴν νίκην.

Πύρην, εὐφροσύνην
ἀπορίας λύσιν!

Ἀκοῦτε καὶ τοῖς
Ρωμαίοις νικῶντι εἰς
τὴν γυμναστήριον
ταρεῖναι!

Ἡμᾶς
λέγει

Ὀῦποι
ἐπιστήσομαι!

Σήμερον ὁ εἰκοστὸς καὶ τεταρτὸς ἀντιπάλων ἀγὼν ἐστίν. Ἐστὶ δὲ ἐν
εἰκοστῇ καὶ ἑξήσῳ σταθίᾳ ταῖς τετρακοσίαις καὶ διαχιλίαις
ὀργυαῖς, ἥτοι τοῖς τετρακοσίοις καὶ τετρακισχιλίοις
πρὸς ἅλτους ποσὶ, τὸ μέγεθος τοῦ

ΔΡΑΧΜΑΙ α σ'
(1200)

ISSN 960-220-266-1

9 789602 202661

ΜΑΜΟΥΘ COMIX ΕΠΕ □ ΣΟΛΩΝΟΣ 130 □ 10681 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ .: 3825054 - 3825055 □ ΤΕΛΕΦΑΞ .: 3825054.